

mutatványok legnagyobb része lovakkal történik itt, s a hozzáértő ép úgy, mint a laikus, elég alkalmat talál csodálni azt a művészetet, melyet az emberi szellem a ló idomításában elért.

Az ember alig képes elhinni, hogy a bemutatott lovokban igazi lélek nem lakik. De még csodálatosabbnak tűnik föl, miként képes az ember alig néhány perc alatt bárnyszeliddé tenni a legvadabb, legbokrosabb lovat.

E téren az amerikai Rarey emelkedett kiváló hirnővé, ki mintegy másfél évtized előtt a pesti lovardában is bemutatta bámulatos művészetét.

Európában különösen az angol királynő istállóiban Windsorban tett próbát csodás művészetéről. A királynő s egész udvara, külföldi kitűnőségek, nagyszámú válogatott közönség bámulta művészetét.

Első előadása alkalmával három lóval tett kísérletet. Ezek egyike oly vad volt, hogy vevője visszaadta, mert semmire sem használható. Rarey is, midőn hozzá közeledett, a ló rugással, harapással fogadta. Erre a nézőket távozásra kérte, s midőn mintegy negyed óra múlva visszatértek, nagy bámulásukra a lovat szalmán fekve s fejével az ülőfélben rádülleszkedő Rarey felé hajolva találták, ki aztán talpigát vett kezeibe s megkerülte azzal a lovat, de ez meg sem mozdult fekvő helyzetében. Másnap már annyira ment az állat megjuhászodása, hogy fekvés közben deszkát engedett támasztani hátára, melyen a talpigát föl- és letolták, a nélkül, hogy a ló e közben csak meg is mozdult volna. Ezután háta mögött dobort vertek, s vele szemközt hirtelen esernyőt nyitottak ki, de mindezekre legkisebb félelmet sem mutatott.

A másik ló a királyi hercegek egyik jószágáról bevezetett fiatal csikó volt, mely még nem volt idomítás alatt, s Rarey-t most látta először. A nézőknek ez alkalommal is vissza kelle huzódnia, s midőn negyedóra múlva visszatértek, a csikó szintén mint az előbbi ló a földön feküdt, s nem bánta, hogy Rarey lábait ránczigálta s rúgásra ingerelte.

Ezután a királyi hercegek háttas lovát vezették be, mely valahányszor ráültek, mindig hevesen hánykolódott, s félni lehete, hogy lovagját elragadja. Rarey ezt is úgy megszelidíté, hogy nemcsak fölülésekor csendesen maradt, hanem szeliden eltűrte, hogy lovaglás közt hátán ide-oda mászkált. Aztán ennek is dobortak, esernyővel ijesztgették, de mindezekre legkisebb jelét sem mutatá a félelemnek.

Ez előadások nagy figyelmet gerjesztettek a szenvedélyes lótenyésztő angolok közt, s azon kérdést támasztották, vajjon Rarey másokat is megtaníthat-e titkára, vagy az csak neki oly kizárólagos személyes sajátja, melyet másra át nem ruházhat?

E kérdésre ő azzal válaszolt, hogy Airey Richard vezérőrnagyot, Paget Alfred lordot és Hood ezredet beavatta titkába, természetesen jókora csomó pénzért és azon kötelezéssel, hogy titkára másokat meg nem tanítanak, sem azt nyilvánosságra nem hozzák. És a nevezettek ép oly ügyes lószelidítők lettek, mint maga Rarey. Paget Alfred lord szintén bemutatta már ügyességét a királyi család s udvar jelenlétében Rarey második előadása alkalmával.

Hogy miből állt Rarey titka, az természetesen nem jött nyilvánosságra; de hihetőleg nem igen térhet el a nyugot-amerikai vadászok állatbűvölési

titkától, mely abból áll, hogy befogják az állat szeméit, gyengén belehellnek orrlyukába, mire lassankint megszűnik ellenkezni, s midőn szeméit le-takarják, elbámul s ezután szelid ebként követi a vadász lépteit.

Az indusok ugyanekkép szelidítik meg a fiatal lovakat. A csikó rövid ellenállás s egy pár belehellés után gyönyörrel emeli fel fejét. Ha először nem vezet eredményre, másnap ismétlik az eljárást, melyet csalhatlanul célhoz vezetőnek állítanak. Az állat teljesen aláveti magát az ember akaratának, követi mindenfelé, lefekszik melléje, békén tűri a verést és féket. Az egész működés 20—40 perczig tart, ez idő alatt az állat befedett szemekkel zárt helyen egyedül van szelidítőjével, ki, míg orrlyukába fuj, néhány szót is intéz hozzá, hogy hangjához szoktassa.

Lehet, hogy Rarey is ott tanulta titkát. Ehhez akadhatott is alkalmá, minthogy apja Észak-Amerikában Ohio-államban bérlő és lóidomító. Rarey gyermekeségétől fogva nagy kedvelője volt a lónak s idomításában csodálatos eredményrel járt el, míg végre a mostani szelidebb idomítási módját feltalálta, vagy valahol a vad indusoktól eltanulta.

Észak-Amerikába e világrész első fölfedezői, nevezetesen Cortez Ferdinánd, vittek be először lovat, hol az annyira elszaporodott, hogy most vadon tenyész s száz meg száz „mustang“-ból (vad lóból) álló csoportokban száguldja be a végtelen rónákat. Ezekből a falkákból fognak magoknak az indiánok lovat s értik a módját, hogyan szelidítsék meg rövid idő alatt a legvadabbat is.

Egy amerikai utazó következőleg ír le egy ily lóköltést:

Egy szertezavart falkából mintegy 20 vad ló egy kis nyárfaliget felé vette útját. Alig értek a mustangok ennek közelébe, midőn hirtelen 5—6 mezitelen indián ugrott elő rejthelyéből, s a szilaj csapat közepét termett. Nagy lett erre a zavar a mustangok közt, s minden áron menekülni akarván a kelepczéből, a Kanadian folyam homokos vizébe rohantak, kettő kivételével, melyeknek nyakára az indián vadászok hurkot vetettek. Ezek most vadul ágaskodva szabadulni igyekeztek, de a hurok csak jobban nyakukra folytódott. Mi épen akkor értünk a helyszínére, midőn az erősen horkoló foglyok a földre rogytak, s tagjaikat mintegy végvonaglásra kiterjeszték. E pillanatban az indián lovakok leszköttek paripáikról, s a hurkok tartását ezekre bizva, a mustangokhoz rohantak, azok előlábait rendkívüli ügyességgel összekötötték s alsó állkapcájukra kötelek alkalmazták.

Csak ezen előintézkedések után engedték meg a mustangoknak annyi lélekzetet venni, a mennyi elegendő volt arra, hogy meg ne fulladjanak; s miután ennek következtében újra mutatkozni kezdtek megtörhetlen dühök jelei, az indiánok nehányszor orrlyukaikba lehettek, az alsó állkapcájukra alkalmazott kötelek táblaszerűleg orrukra szorították, s aztán olyforma állásba helyezték magukat mellettök, hogy fölkeléskor okvetlen a hátukon teremhettek.

A köteleket csak most vették le lábaik és nyakukról nagy óvatossággal. A lovak szokatlan terhe a megrettent állatokat annyira megbódítá, hogy majd egész perezig szobrokkint mereven és mozdulatlanul álltak ott; de lassankint visszanyerték bátorságukat, szemek hosszú homloksörényük

szerekkel együtt. Elvárjuk becses személyedet karácsony estéjén.“ S így mégis csak az ő részükre való volt! Oh, mi öröm, mi ujongás! S a kis kereszt és a fülbevalók az ő részére valók voltak! Mindkettőt felilleszté, mint magától érthető, s a tükörbe pillantott; azután egyenesen atyjához futott fel, miközben orezácskája elkomolyodott és elsomorodott.

„Oh, nem lehet! nem lehet!“ mondá. „A papa semmitsem fogadna el Hornby-éktől; de el kell fogadnia, az én kedvemért!“

Egészen rendjén volt. A mily szívesen fogadott kincs volt magában véve a küldemény, kétszeresen oly kedvesnek kellett lennie, mint a gyengéd, bőkezű és nagylelkű Hornby-ék békeajánlatának.

Felsietett atyjához, a ki komor barlangjába vonult vissza.

„Nézd, nézd!“ kiáltá. „A mi részünkre való. Felfedeztem. S e fülönfüggők nekem valók.“

„Örvendek rajta“, mondá ő megcsókolva a leányt, „hogy volt a ki rád gondolt e karácsony-estélyén, s karácsonyi ajándékkal lepett meg.“

„De mit gondolsz, ki küldhette?“ kérdé ravaszul bölcs tekintettel.

„Bizonyára mondom sejtelmem sincs róla“, felelé, „valóban nincs.“

„Lám, én biztos vagyok benne, hogy sejtelméd sem lehet róla“, felelé a leány, „mert oly egyéntől küldetett, a kit te sohasem... Oh“, mondá lelkesülten, „nem-e valóban nemes tett minden perpatvart elfeledni, s az első lépést megtenni? Mert oly embertől való, a kit te ismersz és...“

alatt vadul villogni kezdtek, hosszú farkukkal dühösen csapkodták tájtétköz oldalait, patájukat haragosan vagdalták a füves talajba, s lábszáraikat göresös reszketés fogta el. De az indiánok oly keményen tartották magukat a mustangok hátán, mintha velök egy testet képeznének; sőtét arezáikon az elragadó gyönyör érzete tükröződött.

Most a bátor lovakok korbácsaikkal megcsapkodták a mustangok izzadó oldalait, mire azok megkísérlék az ágaskodást, melyben azonban orruk fájdalmas szoritása által akadályozva lőnek; majd dühösen földhöz vágják magukat, s újra felugrottak; de előbb lerázhatták volna hátukról a vérszomjazó párduczot, mint ez óvatos és ügyes pusztai lovakokat. Még csupán egy hatalmas ugrást tettek a megrettent vadlovak, aztán mintha az ördög bujt volna beléjük, elkezdtek nyargalni, s oly iszonyú sebességgel rohantak előre, hogy a nyíl is bajosan érte volna őket utól.

Mi az elragadó látványban nem sokáig gyönyörködhattunk, mert a bátor indiánok alig néhány pillanat alatt zsákmányaikkal együtt eltűntek a láthatárról.

Legújabbban még egy sokkal szelidebb módját találták fel a lószelidítésnek, nevezetesen villamoság által. Ezt az állati testbe bevezetvén, a legszilajabb mén megszelidül tőle, úgy hogy jelenleg már nagyban kezdik alkalmazni ezt a módszert a lovak fékezésére. E módszer alkalmazása folytán a rúgós vagy harapós állatok a legszelidebbekké váltak, mihelyt egy gyenge folyamat szájukon át bocsátottak, és többé legkiseb ellentállást sem tanúsítottak. A folyam egy kis Clarke-féle indítási géppel idéztetik elő, melynek sodronyai a kantárookban helyeztetnek el. A műszert a lovak zsebében is tarthatja és csak egy kis gombot kell megnyomnia, hogy működni kezdjen.

Mi történt a színházban?

A „Fatinicza“ zeneirójának, Souppé Ferencz-né, legújabbban feltűnést okozott három felvonásos operette-je „Boccaccio“, színpadunkon szombaton és hétfőn, először telt, azután teltebb ház előtt nagy tetszést aratva adatott elő. A Decameron híres íróját Bényeiné egyéníté, talpraesetten s azon őt neki való szerepekben jellemző varázsszal, melylyel akarót nem akarót egyaránt előbb-utóbb hódolatra bír. Az ellenállhatatlan Fiamettát Berzsenyi Julia mutatá be, közvetlenül a beszélyíró után sorakozva, mint második nagy főszólop. Szabó Ilka, mint Beatrice, Erdődy Ilon, mint Izabella és Szathmáry Rózsa, mint Peronella sikerrel léptek fel; ugyanezt mondhatjuk a herezeget egyénítő Lenkey, a borbélyt egyénítő Parragh, Püspöki bodnár-mestere és Dancz szatócsáról; a többi szereplő helyt állt.

Vasárnap Szigligeti népszínműve „Szökött katoná“ adatott elő. Az előadás, leszámítva egy két megbocsájthatóbb csintalanságot, rendesen folyt le.

Kedden az előadás elmaradt, mert mint fennebb említők hétfőn volt s hat-hét egymás után közvetlenül következő, színházlátogató közönségre nem talál. Így igen helyesen szünet tartatott, a mi nemcsak a közönségnek, hanem a színtársulat tagjainak is szükséges pihenőül bizonyult.

Annál kevésbé tudtuk azután annak magyarázatát megtalálni, hogy miként történhetett tehát, hogy a szerdán közkívánatra előadott Rosen Gyula-

Megakadt, mert arczán és tekintetében csodálkozás, boszú és düh váltakozva tünt fel.

„Te merészkedél, vagy inkább, ők merészkedtek! Mintha mi koldúsok volnánk, a kikhez alamizsnákat karácsonykor elküldhetik. Hord innen szedett-vedett holmijukat! azonnal; pillanatnyi késedelem nélkül! Szegény Cis-em! De hiszen ez nem a te hibád.“

S elfordulván tőle tollat ragadt, s a leány tudta, hogy dühös levelet ír; mert hallá morogni. „Ennek azonnal végének kell lennie, azonnal.“

Azután a szolgát hívta, s meghagyá neki, hogy mindezen tárgyakat szedje össze, s vigye át a levéllel együtt Hornby-ekhez. „S egy szót se válts szolgálkival, egyetlen egyet sem, érted-e? hanem tedd le az előcsarnokban ajtajuknál, s térj vissza.“ Azután megint visszavonult barlangjába. S a kosárba visszaraktak mindent, a roppant nagy lúd visszatétt szalmája közé, s a kis Cis szomorúan vette le ismét a függőket s a keresztet, visszatette előbbeni helyükre. S így azután elvitték.

Sötétedni kezdett s e bölcs kis főben tervek keletkeztek. Csendesen fellopázott s atyja olvasószobájának ajtaja mellett pillanatra megállt. Még mindig a kandallónál ült magas támlájú széknél, de arcza „a mama arczképe“ felé volt fordulva, mely a kandalló felett függött. S hallá, a mlnt mondá: „Milyen karácsony! Mióta elment, szegény, elhagyott nyomorék vagyok.“ Azután fenyegetőzni kezdett, s tisztán kivehetőleg hallá: „Találkozunk kell. Végre ezen is túl kell esnem.“

Most Cissy eltiptegett a ház kapuja elé, hű Neptunját hiva társául. Derült éj volt s a hó ro-

TÁRCZA.

Vadvirágok.

4.

Ez a kis leány éli a világát,
Ha legényt lát, csókra tartja száját,
Azt hiszi,
Elveszi,
Bomlik érte a faluban mindenki.

Ez a leány éli a világát,
Kaczkiasán lépdel, ha leányt lát,
Úgy véli
Őt nézi
A fehérség mind, pedig rosszul hiszi.

5.

Te vagy az, a kit én szerettem,
Te vagy az, a ki kinevetett,
S azt mondod: én vagyok hűtelen,
Ha most hátat fordítok neked.

Dalos Pista.

Cissy, a kis békeszerző.

Fitzgerald Percy után az „Illustrated London News“-ból.

(Vége.)

A doboz fenekén a következő szavakkal hevenyében beirt papirszeletkére talált: — „Kedvesem! Itt küldöm a kívánt tárgyakat a Ciss-nek való ék-

féle „A cizitromok“ aránylag csekély számú vevőre akadtak? A darab bérletszünetben adatott ugyan, de a midőn előadás közvélekedésére tartatik, a közönségnek már saját érdekeinek megóvása végett is meg kell magát küssé erőltetnie, nehogy a legközelebbi közkvánat alkalmával az igazgató vállonitva mondhasa: „sajnálom, de nem tehetem, a multkor is deficiztem volt!“ Az előadás egyébként jobb volt, mint a multkori; Parragh őrnagyja eléggé sikerült volt, Hegedűs grófja nélkülözötte az elegans modort, Fenyvesi Pálján kevésbé látszott meg a maga lábán járó fiatal ember, Lenkey Gyuláján nem tetszett fel a valamennyi fölött kitűnő értelmi képesség, intrikus módra játszik, holott cizitromait játszva kell sajtólnia. H. Szabó Ilka, mint Margit, Kövessi Sarolta, mint Mari szépen játszott, Vinczéné, mint Scherrné tetszéssel fogadtatott, Lenkeyné, mint Adél, több önbizalmat tanúsított, mint a multkor. Scherr Pálnak tett mély bókja hajlásának szépségeért megengedhető csak úgy volna, ha nem oly fiatal emberrel állana szemközt.

Szintársulatunk egyik legjobb erejének, Parragh Kálmánnak, jutalomjátéka, Cormon és Grange színműve, „Márton apó“, csütörtökön adatott elő. Mint halljuk, oly csekély volt a bevétel, hogy a jutalmazandó részére semmi sem maradt. Értjük, ha nem minden jutalomjátéknál látunk telt házat, de annyit már csak mégis megtehetne a közönség a saját érdekében, hogy ily indokolatlan közönyt lerázzon s azzal ne riaszson el minden tehetséget magától. Az előadás egyébként jól folyt le s a jutalmazandót a csekély számú közönség tapssal fogadta, — sovány jutalom annyi fáradságért.

ÚJDONSÁGOK.

— **A kaszinói társasestély** f. hó 12-én minden várakozáson felül sikerültnek mondható, jelöl annak, hogy a közönség irányában egy rég érzett hiány lön kipótolva az által, hogy a kaszinó testület módot és alkalmat nyújtott a téli estéken ily minden nagyobb előkészület és költségek nélküli, s mondhatni valóban családias jellegű társas összejövetelek létesítésére. E sikernek annyival inkább örvendünk, mert mint e nemben első mintegy kísérletül, de egyszersmind zálogul is szolgált, hogy jövőre is hasonló sőt fokozottabb érdeklődéssel fog közönségünk viselkedni ez egyszerű s ép azért kedélyes estélyek iránt, melyeket most már a közönség élénk részvéte a téli estékre mintegy állandósított. A siker nagy részben hölgy-közönségünk érdeme, mely tömeges megjelenésével élénk kifejezést adott annak, hogy örömet osztozik a hét órás és hét órán túl maradó kaszinói tagok időtöltéseiben, mely nélkülök oly egyhangú, s velök oly kedélyessé lön varázsolva, hogy szinte azon kérdést támasztja bennünk, mért nem gondolták és találták már ezt ki régebben? Elismeréssel kell megemlékeznünk a műkedvelők ének- és zenekaráról, kik nemcsak jelentékenyen hozzájárultak a siker emeléséhez szives közreműködésükkel: hanem a zene- és mű-ének teréni jártasságuk s haladásuknak oly szép és fényes jelét adták, hogy jogosan remélhetjük, miszerint a zeneművelés tekintetében annyira elmaradt városunkban a művészetek e szép ágának örvendetes lendületet fognak adni buzgó törekvésük által. A közönség nem is volt fukar tetszésnyilvá-

nitásokkal jutalmazni a műkedvelőket, s úgy az ének- mint a zenekarnak többször ismételni kellett a kedvenc darabokat. A program végzetével s az étvágyak lecsillapítása után Balogh Andris zenéje mellett tánczra perdült a fiatalok, mely vig, csaknem kitörő kedvvel folyt jóval éjjel utánig, a midőn kiki elégtelen távozott, viszontlátást ígérve egymásnak — ha a kaszinó is úgy akarja — egy hasonló modorban tartandó sylvester estélyére!

— **Gyászhir.** Hellsinger Regina asszony, Fischer Zsigmond úr köztiszteletben állott édes anyja, rövid betegség után f. hó 10-ikén hunyt el 59 éves korában. Temetése f. hó 12-ikén nagy számú rokonság, ismerősök és közönség részvéte mellett ment végbe. Béke hamvaira!

— **A Széktó melletti jégpálya** sportkedvelő eleganciánknak vasárnapról fogva közönséges találkozó helye. Vasárnapon a látogatók száma meghaladta a százat, de a jégnek voltak hétköznapokon is igen szép számban látogatói. Igen szép jutalékok állít ki a szépnem, a mely óvatosságban és ügyességben felülmulja az erőset, sőt itt ott félelmet nem ismerve bátran halad előre s biztonságában napról-napra szemlátomást nyer. A jégpályánál a korcsolyázó-egylet jelvényeül annak kék fehér színű zászlója lobogott, mezejére himzett korcsolyával az egyik oldalon, a másik oldalon az egytel teljes nevével. A lobogó Mádi Jánosné úrnő ajándéka. Ma, a mint értesültünk, kedvező idő esetében a jégpályán zeneszó is lesz hallható. A delejtü ez idő szerint Kecskeméten kétségtelenül a széktói jégpálya, ide gyűl minden, a mi ép testtel és egészséges tüdővel bír, erővel s idővel rendelkezik.

— **Az önkéntes tűzoltók** szervezése ügyében f. hó 8-ikán értekezlet tartatott a városházán dr. Horváth János úr elnöklete alatt. A közönség azonban oly csekély érdeklődést tanúsított, hogy a külföldben is feloszlott önkéntes tűzoltó-egylet újjaalakítása kivihetőnek nem találtatván, egyedül a városi tűzoltó intézmény javítása és fejlesztésére vonatkozó javaslat vétetett tárgyalás alá, s annak a városi közgyűlés elé leendő terjesztése határozottat el.

— **A jogászbál-comité** részéről multkori hírlomra vonatkozólag azon értesítést vettük, hogy a bizottság két tagjának összeszólalkozása a bál meg nem tartására semmi befolyással nem volt, miután az egy előző ülésen történt. A bál meg nem tartását azért kellett kimondani, mert a közönségben iránta nem mutatkozott részvét s a bizottság tagjai egyéb szomorú tapasztalatokat is tettek.

— **Lenkeyné jutalomjátéka** folyó hó 18-án adatik elő. Szinrekerül „A zöld ördög“ című egy felvonásos ballet. Ezen estére bátrabban figyelmeztetjük a közönséget, minthogy pantomimikus mutatványok előtte még nagyobbára ismeretlenek. A művésznek nem kimél fáradságot, hogy a szükséges tánczra a segédzemélyzetet betanítsa s általában mindent megtesz, hogy e téren Kassán s másutt nyert jó hírnevét homály ne érhesse. Előadatik még „Troubadour“-ból a második felvonás, melyben Berzsenyi Júlia egyik force-szerepében fog fellépni. Általában az est úgy újdonság, mint kiválóság tekintetében a legjobbak egyikének ígérkezik lenni s nincs okunk kételkedni benne, hogy az is leend.

— **Csörgei Imre**, mint a székesfehérvári kiál-

litáson résztvett kiállítóink képviselője, a kiállításon szerzett tapasztalatai alapján összeállított, — meglehetősen terjedelmes, — jelentést nyújtott be a törvényhatósági bizottság elé; — mint halljuk, e jelentés majd az érkezendő érkek kiosztása alkalmával nyilvánosan is fel fog olvastatni.

— **Dr. Nascher berlini főrabbi**, mint halljuk, e héten városunkba érkezik, hogy Nascher Adolfnak Schwartz Gizellával e hó 17-én d. e. 11^{1/2} órákor tartandó esküvőjén a szertartást végezze; a főrabbi ugyanis a vőlegénynek testvére.

— **A bécsi akadémiai magyar olvasó- és társas-kör** f. évi nov. hó 8. és 27-én tartotta meg rendes évi közgyűlését. Tiszteletbeli tagokká egyhangúlag választották meg: Szász-Coburg-Gotha Ágost herczeg ő kir. fensége, Jókai Mór, Vámbéry Armin és Zichy Géza gróf urak. A bizottság következőleg alakult meg: elnök: Péchy Gábor joghallgató, alelnök: Gonda József bölcsészethallgató, főjegyző: Rosenmeyer Lajos szigorló-orvos, aljegyző: Thomán Miklós orvosnövendék, pénztárnok: Bierbauer Győző szigorló-orvos főkönyvtárnok: Heinrich Ernő orvosnövendék, könyvtárnokok: Klár Leó műegyetemi hallgató, Roth József orvosnövendék, Winter József műegyetemi hallgató, újsággondnok és levéltárnok: Dapsy Gábor joghallgató, háznagy: Rosenthal Lipót szigorló-orvos. Bizottsági tagok: Ajtay Ödön, Blitz Sándor, Borček Victorin, Erdélyi Miksa, Gleimann Kálmán, Gottlieb Ferencz, Melezer Géza, Schwarcz Lajos és Tóth Elek egyetemi hallgatók. E hetek folyamában a már mult évben virágzásnak indult irodalmi, zene- és sakklub, továbbá a dalárda alakultak meg.

— **Lapunk** mai számához van mellékelve a „Képes Családi Lapok“ előfizetési felhívása; — ajánljuk olvasóink figyelmébe.

IRODALOM és MŰVÉSZET.

Táborszky és Parsch zeneműkereskedésében (Budapesten) épen most jelentek meg Győry Vilmos „Nótás Kata“ című népsziművének Szentirmay Elemér által szerzett s nagy tetszéssel fogadott összes dalai. 1. Fecske madár. 2. Egyszínű kék. 3. Nekem. 4. A szegény Mária nótája. 5. Alkonyatkor. 6. Szálldogál a fecske. 7. Azt kérdezed. 8. Akármennyi csillag ragyog az égen. 9. Szalmakazal beázott. 10. Az anyám arra kér. 11. Bú, bú, bú. 12. Hullámos zöld buzába (Pitypalaty nóta.) Énekhangra zongorakísérettel vagy zongorára külön. Ára 1 frt 50 kr. — Ugyanott jelentek meg: „In der Hinterbrühl“ marsch-polka; zongorára irta Rosenzweig Vilmos. Ára 50 kr. — „Emléklap“ című átírat magyar népdalok fölött, zongorára szerkeszté Kövér Jolán. Ára 60 kr.

Megjelent a „Magyar Lexikon“ 42. és 43-ik füzeté. Műmellékletei a budapesti lánczvidék s a megyei czimerek második táblája (Bars, Liptó, Zólyom, Heves). Utolsó czikke a centus ismertetését kezdi meg. Ára füzetenként 30. kr.

Megjelent a „Figyelő“ folyó évi deczemberi füzeté. Tartalmazza a Jakab Elek, Rényi Rezső, Dr. Jancsó Benedek és Csaplár Benedektől előbbeni füzetekben megkezdett tanulmányok folytatását. Irmei Ferencz Gyulay Pál emlékbeszédeit mutatja be, Szinyyai József irodalomtörténeti reperitoriumot ad.

pogós és fagyos lett. Semmi sem volt látható e térségen, csak a Hornby kastély világa, mely a haragos vörös színű függönyökön s a régi homályos ablakokon áttört. A Hornby kastélyba menni volt szándéka, — merész lépés; de ő bölcs, elszánt kis nő volt, a ki látta, hogy megérkezett a cselekvés ideje, s valamit kell tenni.

A kapu egészen ki volt tárva. Halkan belépett. Neptun méltóságos léptekkel kísérté. Senkivel sem találkozott. Régi épület volt, telve ó-padozattal, ó-folyosókkal, a melynek csarnokában és lépcsőinél fagyveres örök állottak. Szolgák nem voltak láthatók. A felügyelőnél ezen este tánczvigalmat tartottak s mindnyájan odamentek. A lépcsőkön felment; Neptun, melynek nyakaesigáján tartá kezét, ünnepélyes és óvatos léptekkel követte. Homályos sejtelmeket keltő felmenetel volt ez a kis, rövid lépcsőkön, milyeneket régi épületekben találunk, a kis nő telve volt aggálylyal, szive erősen dobogott; de folytatta útját a folyosó végén levő ajtó alól kicsillámló fény felé vett irányban, a mely, mint gondolá, a squire olvasó-szobájába vezet.

Gyengén kopogtatott. Senki sem felelt. Hallá a papiros zörgését; aztán még egyszer kopogtatott. „Szabad!“ és Cissy még mindig védőjére támaszkodva az ajtóban állott. A squire állva olvasgatott különféle lapokat. „Mi baj?“ kérdé a nélkül, hogy fejét mozdította volna.

„Oh! Sir, Hornby squire“, kezdé a leány. „Kegyelmes Isten!“ mondá, önkénytelenül elszörnyűködve. Talán azt gondolta, hogy kísértettel áll szemközt? „Hogyan, mit jelentsen mind ez?“ Anynyira meg volt lepette, hogy csak alig tudott beszélni.

Cissy felszólalt: „Valóban, valóban, eljöttem, Sir, mert... és a ko... ko... kosár“, s itt a felindulástól és zavarától leerve fejét Neptun bozontos nyakára csüggeszté s keservesen sirni kezdett.

„Szegény, szegény kis leányom“, mondá a squire magához vonva őt. „Beszéljen, mondja el a mit akar. Mit akar a kosárral?“

Ekkor Cissy érezve, mily nagy felelősség nehezedik reája, összeszedte magát s elkezdé az egész történetet elbeszélni, találoan esetelve a fölönfüggőket, sőt a roppant ludat is.

„Láthatja“, mondá bizalmasan, „drága, jó Hornby squire, hogy ámbár mi ellenségek vagyunk, nem segíthetek magamon, hanem meg kell mondanom, hogy atyám az egyedüllét miatt ideges s mindent feketének lát. Mit tegyünk? Szegény atyám oly szerencsétlen s én nem tudom már mit tegyek; mert mindezt nekem kell eltűnnöm. Oh, Sir, adjon nekem tanácsot.“

„Azt látom“, mondá a squire, „hogy azt hiszi, hogy tőlem ered“...

„Nem, nem!“ mondá hévvel. „Hallám, a mint eljöttem, a mint panaszkodott, hogy senki sincs, a ki vele törődne.“

„En barátja vagyok s mindig az voltam volna, ha ezt megengedte volna nekem. S most, mint mondja, le van verve, s egyedül van otthon karácsony, estéjén?“

„Oh igen, igen.“

A squire kalapja után nyult s nyakára kendőt kötött.

„Bocsásson meg“, mondá Cissy alázatosan elmenni készülve. „Látom, hogy idejét fogyasztom,

de eljöttem, mert legjobbnak találtam a kosár miatt történeteket elmondani s későbbi félreértésnek ekként elejét venni.

„Maradjon, maradjon“, mondá a squire. „Nem fog nélkülem elmenni. Oly fiatal kis nő, mint kegyed, nem mehet házon kívül éjnek idején egyedül.“

„Oh! itt van Neptun. S velem fog jönni?“

Megfogta kezét. Átgázoltak a havon, Cissy mindinkább és inkább csodálkozva. Megérkeztek a saját házuk kapuja előtt. Feléje fordult azon hiszemberben, hogy minden jót fog kívánni. „Köszönöm e meg nem érdemelt fáradságot.“ Miként repesett szive. Mi lesz még ebből? mi lesz mindennek vége?

„Micsoda? tehát hozzánk jön?“ kiáltá örömtől eltelve.

„Igen“, mondá ő, mosolyogva, „ha kész segíteni. Menjen atyjához, s mondja meg neki, hogy látogatására jöttem.“

Pillanat alatt eltűnt, s pillanat mulva visszatért.

„Oh, drága squire! menjen fel, kérem, menjen fel. Tudja mit mondott? „Hál' Istennek! még nem hagyott el az egész világ!“

A squire felemelte Cissyt és megcsókolta; aztán megsimogatta Neptun vaskos nyakát, s a lépcsőkön szép lassan felment. Sokáig, nagyon sokáig benn maradt. Végre meghallá atyja hangját a lépcsőkről:

„Cissy, kedves leányom, jöjj fel.“

S ő felszáguldott, e kis békeszerző. Karácsony éje szerencsésen telt el; mert ő, atyja és Neptun átment a Hornby-kastélyba, s a béke és jóakarát éjét tölté el ott.

Stein János erdélyi muzeum egyetemi könyv-
 árus és kiadónál Kolozsvárt, megjelent a „Nótan,
 vagy az asszonyi hivatás tudománya“ című munka,
 melyet intézetek, képezdék, felső nép- és polgár-
 iskolák számára és magánhasználatra irt de Ge-
 rando Antonina. Ára 30 kr. Kapható a kiadónál,
 valamint minden hiteles könyvvarusnál. Irodalmunk
 nem bővülködik ilyenmü munkákban, s így e füzet
 megjelenését bizonyára örömmel fogadják az illetők.

Megjelent a „Vadász Ujság“ képes szak-
 közlöny több száma, változatos tartalma a vadászat,
 lövészet, halászat és haltenyésztés köréből hoz köz-
 leményeket. Szerkeszti Gróf Zichy Imre és Mer-
 zsey György. Kiadja az „Országos központi hirde-
 tés felvételi iroda“ Budapestben, V. főrdő-útcza,
 4. sz. A lap ára: fél évre 2 frt. 70 kr., egész évre
 5 frt. Megjelenik minden hó 1-jén, 10-ikén és
 20-ikán.

Felelős szerkesztő: Dr. BELICZAY JÓNÁS.

Főmunkatársak:

Hornyik János, Dr. Tassy Pál.

Kimutatás a kecskeméti Takarékpénztár november havi forgalmáról.

Bevétel:

Pénztárállás október 31-én	42,664 frt. 86 kr.
Betételek után	80,704 „ 75 „
Különbéle díjak után	160 „ 19 „
„ kamatok után	7,451 „ 48 „
Kölesön visszafizetések:	
Váltók után	125,942 „ — „
Magán váltó kézi zálog	2,089 „ — „
Ingtatlan jelzálog	10,255 „ — „
Kohnház-jövedelem	115 „ — „
Egyleti ház-jövedelem után	428 „ 85 „
Kohnház	118 „ 72 „
	269,929 frt. 85 kr.

Kiadás:

Visszafiz. betét és tők. kamat	38,213 frt. 44 kr.
Kifizetett folyó kamat	355 „ 66 „
„ viszlesz. és tér. kamat	6 „ 28 „

Kölesönök:

Váltókra	134,199 „ — „
Magánváltó kézi zálog	1,075 „ — „
Ingtalanra jelzálog	3,950 „ — „
Viszleszámított váltó	8,600 „ — „
Igazgatói t. díj, tisztviselők és szolga fizetése	540 „ — „
Üzleti költség	303 „ 73 „
Elhelyezett pénz	25,000 „ — „
Jövedelmi adó	478 „ 37 „
3% államilleték a múlt havi folyó kamat után	8 „ 66 „
Kohnház	9,650 „ — „
	222,380 frt. 14 kr.
Pénztárállás nov. 30-án	47,549 „ 71 „
<i>Markovics.</i>	269,929 frt. 85 kr.

Kimutatás a kecskeméti kereskedelmi ipar-hitelin tétet és népbank november havi forgalmáról.

Bevétel:

Pénztárállás okt. 31-én	17,894 frt. 79 kr.
Kötelezett takarékbetétek után	56 „ — „
Váltó visszafizetések	161,074 „ 90 „
Folyószámlák után	57,019 „ 84 „
Pesti telepítvények után	6,700 „ — „
Kamatok után	5,001 „ 38 „
Díjak után	30 „ 95 „
Késelmi kamatok után	31 „ 36 „
Átirási díjak	3 „ — „
Idegen pénztárjegyekre	4,878 „ 62 „
	252,690 frt. 84 kr.

Kiadás:

Váltó leszámolásra	154,876 frt. 69 kr.
Folyószámlákra	38,570 „ 91 „
Betét-lapokra	80 „ — „
Pesti telepítvényekre	51,810 „ 12 „
Időközi kamatok:	
a) pesti telepítvényekre	40 „ — „
b) folyószámlákra	21 „ 81 „
Üzleti költségekre	94 „ 70 „
Elnök fizetése	125 „ — „
Tisztviselők fizetése	249 „ 99 „
Osztalék részvényekre	42 „ — „
Függő kamatok betét-lapokra	22 „ 40 „
Jövedelmi adóra	753 „ 02 „
Állami illetékek betétek tők. és kifiz. időközi kamataira	3 „ 25 „
Felügyelő-bizottság tiszteletdíja	175 „ — „
	246,864 frt. 77 kr.
Pénztárállás 30-án	5,826 „ 07 „
<i>Vajda, könyvelő.</i>	252,690 frt. 84 kr.

6559.
1879.

Árverési hirdetmény.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság
 részéről közhírré tétetik, hogy Kecskemét város közönsége
 végrehajtónak Lakos Imre végrehajtást szenvedő ellen
 211 frt. 46 kr. és járulékaí iránti végrehajtási ügyében al-
 peresnek a kecskeméti 1773. sz. tjkvben 2025. rsz. a. foglalt
 s bíróság 1600 frtra becsült háza az 1879. évi december
 hó 17-ik napján délelőtt 9 órákor mint első, és 1880. évi
 január hó 17 napján d. e. 9 órákor mint második határidő-
 ben e kir. törvényszék telekkönyvi hivatalában megtartandó
 nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladatni fognak,
 u. m.:

1-ször. Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár, melyen alul
 az első árveréskor az árverésre kitézött birtokok nem fognak
 eladatni.

2-szor. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsár-
 nak 10%-át készpénzben, vagy magyar állampapírban a
 kiküldött kezéhez letenni.

3-szor. Vevő köteles a vételért három egyenlő részletben,
 és pedig: az első az árverés jóváhagyásától számítandó 3 nap
 alatt, a másodikat ugyanazon naptól számítandó 30 nap
 alatt, a harmadikat pedig ugyanazon naptól számítandó 60
 nap alatt, minden egyes vételári részlet után a birtokbalépés
 napjától számítandó 6% kamatokkal együtt ezen kir. törvény-
 széknel előre kieszközölt utalvány alapján a kecskeméti
 kir. adó- mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.
 4-szer. Az árverés jogerőre emelkedésekor vevő a megvett
 ingatlan birtokába lép, ennél fogva a megvett ingatlan haszna
 és terhei ez időtől őt illetik.

5-ször. A tulajdonjog bekebelezése csak a vételár és ka-
 matainak teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból esz-
 közöltetni.

Az átruházási költségek vevőt terhelik.

6-szor. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármely-
 ikének eleget nem tenne, a megvett ingatlan az érdekelt
 felek bármelyikének kérelmére, a prts. 459. §-a értelmében
 vevő veszélyére és költségére, bánatpénzének elvesztése mel-
 lett, újabb árverés alá bocsáttatni, és csupán egy határidő-
 nek kitézése mellett az előbbi becsáron alul is eladatni fog.

Felhívtnak azok, kik az árverésre kitézött javak iránt
 tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvé-
 nyeshetnek a hivatalos lapban lett harmadik közzététele
 napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést
 nem vettek is, ezen kir. törvényszéknel nyujtsák be: különben
 azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár
 feleslegére fognak utasíttatni.

Végül felszólíttatnak azon jelzálogos hitelezők, kik nem
 ezen kir. törvényszék székhelyén, vagy annak közelében lak-
 nak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltet-
 sük végett helyben megbízottat rendeljenek s annak nevét és
 lakását az eladású jelentésük be, ellenkező esetben Hoskó
 József ügyvéd, mint hivatalból kinevezett ügygondnok által
 fognak képviseltetni.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság-
 nak 1879. évi október hó 22-ik napján tartott üléséből.

Kiss József, **Gáll Ferenc,**
 tanácsjegyző. 161 (1—1) kir. törvényszéki elnök.

11,024.
1879.

Hirdemény.

Az ágasegyházi és szikrában az úgynevezett solymosi
 rét évi nádtermése, továbbá ugyancsak szikrában 10,000 kéve
 kemény, 10,000 kéve puhafa tavalyi vágás rözse és 21 öl
 szinte tavalyi vágás fűzfa árveréseni eladása a 11,024/1879.
 számú tanácsi végzéssel megrendelvetén, az árverés megtar-
 tására a gazdasági osztály utasíttatott, mely utasítás folytán
 az ágasegyházi réti nádtermés eladására folyó évi december
 hó 18-ik napjának reggeli 9 órája a helyszínére. A szikrai
 solymosi réti nád, rözse és őlfa eladására pedig szinte folyó
 évi december hó 27-ik napjának reggeli 9 órája a helyszínére
 annak megemléstével tüzetett ki, hogy a rözse és őlfa árve-
 résebe a szomszéd községekbeliek is azonnali fizetés mellett
 bebocsáttatnak.

Miről a venni akarók ezennel értesítvetén, az árverésre
 meghivatnak.

Kelt Kecskeméten, 1879. december 5-én.

162 (1—1) **A gazdasági osztály által.**

Van szerencsénk a mélyen tisztelt közönségnek
 ezennel tudomására adni, miszerint nálunk a
 legjobb minőségű kezyük, férfi és női divat-
 cikkek, férfi-íngék, nyakkendők és a legjobb
 szabású női mell-övök a legjutányosabb áron
 kaphatók.

Megköszönjük egyszersmind a t. közönségnek
 azon bizalmát, melyben ezégtünk 30 évi fenállása
 óta részesítetté, és biztosítjuk, hogy törekvésünk
 oda fog irányulni ezt továbbra is kiérdemelni. —
 Igyekeznünk minden a szakmánkba vágó ezikkeket
 is, melyek még netalán hiányoznának, beszerezni.
 A t. közönség pártfogásába ajánlván magunkat, ma-
 radunk

tisztelettel

Reiner Adolf és fia.

163 (1—1)

Nyomatott Kecskeméten, Tóth Lászlónál. 1879.

Nyilvános magyarázás.

A tömeggondnok azon nem rég tökrement nagy játé-
 szergyárból átvett tárgyakat fölváltás és takarítás végett több
 raktárakban negyedrészen a valódi áron alul eladatnak. 2 frt
 95 krért kaphat mindenki következő 58 darab gyönyörű já-
 tékot, alkalmas fiúk és leányoknak minden időben, jó cso-
 magolva utánvétellel küldetnek és pedig:

- 1 párisi variété színház igen gyönyörű, és szépen dekorálva.
- 1 Bűvészkatalya, egy elfogott basát tartalmazva, mely be-
 léle megszökni akar.
- 1 Nikolo rendkívüli szép karácsoni ember, ki egyszersmind
 ezukorszelence.
- 25 szép karácsonfa díszítő, legújabb mód szerint.
- 1 Chinaí erőtani, mindig szorgalmas és igen neveltséges.
- 12 szép gyertyatartó karácsonfa számára.
- 1 jap. kiosk, műmunka, egy mozgó éneklő kolibrít tartal-
 mazva.
- 1 Bajazzo, műteljes, mely a legnagyobb művészetet csinálja.
- 1 Erdőördög, mi a jelszóra nyelvért mutatja.
- 12 szép kivilágító gyertya.
- 1 baka koccsiban, szépen öltöztetve, mi a húzásnál mozdul,
 vergődik és kiabál.
- 1 ó-római kocsi fogattal.

58 darab összesen 2 frt 95 krba kerül. Azonkívül egészen
 ingyen kap mindenki ráfzetés nélkül a játékok átvételé-
 nél 1 jutalmat, áll

4 db. finom aczélmetszetű képből.

Ezen képek rendkívül sikerült másolatok, szép látványo-
 kat terjesztenek és legczélszerűbbek termekbe, vagy felnöt-
 teknek ajándécul.

Kéretnek a megrendeléseket következően írni:

An das Exporhaus internationaler Waaren, Wien,
 Stadt, Heinrichshof, Magazine 8—9.

Anatherin-szájviz

Dr. POPP J. G.-től es. k. udvari fogorvos
 Bécs, Stadt, Bognergasse 2.

Minden más fogvizeknek eleibe teendő mint óvszer
 a fog- és szájbetegségek ellen, a fogak korhadása és
 ingóvá válása ellen, kellemes íz- és szagjal, a foghúst
 erősíti s mint hasonlíthatlan fogtisztító szer szolgál.

Hogy ezen közkedveltségű s nélkülözhet-
 lenné vált készítmény minden körök által megszerez-
 hető legyen, különböző nagyságú palaczkokban van,
 és pedig 1 nagy palaczk 1 frt. 40 krral, 1 közép-
 szerű palaczk 1 frttal és egy kis palaczk 50 krral.

ANATHERIN-FOGPASTA.

a fogak tisztítása- és épentartására, a kellemetlen büz
 és a fogkő elhárítására. Ára egy üveg szelencének
 1 frt. 22 kr.

Dr. POPP ILLATOS FOGPASTÁJA,

a legkitünőbb szer a szájjüreg és fogak ápolása és
 fentartására. Ára darabonként 35 kr.

NÖVÉNYI FOGPOR,

tisztítja a fogakat, eltávolítja a fogkövet s a fogmáz
 nyer fehérségében. Ára dobozonként 63 kr.

Dr. POPP FOG-OLMA a lukas fogok önköltésére.

ILLATOS NÖVÉNYI SZAPPANOK,

az arczbőr szépítése és javítására, s minden bör-
 tisztátalanság ellen jónak bizonyult, lepecsételt ere-
 deti csomagokban 30 krral.

Szives tudomásul!

A hamisítástól oltalmazás végett figyelmeztetik a
 t. cz. közönség, miszerint az Anatherin-szájviz min-
 den palaczkjának a nyaka védjeggyel van ellátva,
 (Hygea és az anatherin készítmények czéje) valamint
 azonfelül még minden palaczk egy külborítékkal van
 ellátva, mely világos visznyomatban a birodalmi sást
 és a czéget tartalmazza.

Kapható: Kecskeméten Molnár János, Nagy-Körösön Schef-
 csik M. és Tarkay C. r., Czegléden Persay A., Fegyváran Hoffar
 A. özevgyénél, Szolnokon Boár, Szabad-Szálláson Roszayay M.,
 Kis-Körösön Gubás gyógyszerész uraknál és Csongrádon a gyógy-
 szertárban.

11,480.
1879.

Hirdetmény.

Az utczaí lámpák világítása a jövő 1880.
 évre a 11,480 sz. tanácsi végzéssel haszon-
 bérbe adatni elhatároztatván, árlejtési ha-
 táridőül f. évi deczemb. hó 19-ik napjának
 délelőtti 9 órája a gazdasági hivatalba
 kitézetett, melyre a vállalkozni akarók
 300 frt. bánatpénzzel — annak megemléstése
 mellett hivatnak fel, hogy a bérleti felté-
 telek ugyanott a hivatalos órákban addig
 is megtekinthetők, és hogy a kitézött ha-
 táridőig zárt ajánlatok is elfogadtnak.

Kelt Kecskeméten, 1879. decz. 12.

A gazdasági osztály

által.

164 (1—1)